

epigono ☞. Perianto de la ina organo de la muskoj.

Epigrafo. 1 Mallonga surskribo, metita sur konstruaĵo por indiki ĝian destinton, daton ktp. 2 Devizo (Kp SENTENCO, MOTO).

Epigramo. Mallonga versareto esprimanta satiran kritikon.

epikarpo ☞. Ekstera parto de la perikarpo. Vd ENDOKARPO, MEZOKARPO, PERIKARPO.

epikura Z. Rilata de la doktrinon de la greka filozofo Epikuro. ~ano. Adepto de ~ismo (precipe laŭ la 2-a senco). ~ismo. 1 Doktrino de Epikuro, ke feliĉo konsistas en sendezireco. 2 Doktrino, false atribuita al Epikuro, ke la feliĉo estas ĝui la voluptojn de la vivo; ŝatado de nuraj korpaj ĝuoj.

Epilepsio. Malsano karakterizata de la perdo je l' konscio k de konvulsioj.

epilobio ☞. G. de enoteracoj (*epilobium*).

Epilogo ☞. Fina parto de verko, malo de prologo.

epornito ☞. Granda fosilia birdo, simila al struto k vivinta en Madagaskaro.

* **Episkopo.** 1 Katolika diocezeestro. 2 Anglikana diocezeestro. 3 Greka eparĥiestro. ~ujo, ~lando. Eklezia distrikto regata de episkopo. Ĉef~o. Ĉefo de ~oj de iu provinco aŭ lando.

epistolo Z ☞. 1 Beleta versa letero: *la ~oj de Horacio*. 2 Apostola letero en la Nova Testamento.

epistrofo ♥. Nomo de la dua kola vertebro, havanta vertikalan apofizon k sur kiu turniĝas kranio.

epitafio Z. Tomba surskribo.

epitello ♥. Ĉelaĵo, kiu surkovras la suprajn de mukozoj.

Epiteto. (G) Adjektivo, aldonata senpere al substantivo, por ĝin kvalifiki: *bela homo, granda domo*. Kp PREDIKATO.

epitomo Z. Resumo, mallongigo de lerneja libro.

Epizodo. 1 ☞ Akcesora agado, ne streĉe ligita kun la ĉefa temo, en rakonto aŭ poemo: *la ses lastaj libroj de Eneido estas plenaj je ~oj*. 2 Aparta kurioza fakto en historia aŭ grava okazintaĵo:

~oj de kongreso; kortuŝa ~o de la Revolucio (Kp INCIDENTO). ~a ☞. Malĉefa, akcesora: *~a rolo, tasko, okazaĵo*.

epizootio Z ☞. Epidemia malsano ĉe animaloj: *ĉiu animala speco havas siajn ~ojn*.

* **Epoko.** 1 Jararo prezentanta gravan momenton en la historio. 2 Jararo prezentanta apartan propran karakteron: *antaŭhistoria ~o; mez~o* (inter la moderna k antikva ~oj). ~aranta. Historie aparte grava: *la eltrovo de la presarto estas ~aranta momento en la homa historio*.

* **Epoieto.** Militista sursultra ornamajo, ordinare montranta la rangon.

Epopoeo ☞. Longa versa rakonto pri herooj: *Iliado, Eneido, Rolandkanta, Nibelungkanta estas ~oj*.

eposo Z ☞. La rakonta poezio: *la romanoj estas prozaĵ ~oj*.

* **Er.** 1° Sufikso signifanta unu el la konsistigaj elementoj de tutaĵo: *sabl~o Z, fajr~o Z, mon~o Z, neg~o Z, polv~o Z; hakado de ligno donas lign~ojn Z; el malgrandaj aku~oj (gutoj) fariĝas grandaj riveroj Z; de ŝafo senlana et lan~o laŭgas Z*.

II° Memstara samsignifa vortero: ~o. Peceto, elemento: *~eto da pano Z*. Kp PARTO, GUTO, FLOKO, FRAGMENTO, PECETO, ATOMO. Dis~igi. Disigi en elementojn (Kp DISMEMBRIGI, ANALIZI).

ero Z, **erao**. Difinita epoko, de kiam oni komencas la kalkuladon de la jaroj; tempokalkulo, jarkalkulo: *~o de la Olimpiadoj, de la fondo de Romo; kristana ~o; ~o de l' Hegiro*.

erantido ☞. G. de ranunkolacoj (*eranthis*).

* **Erarl** (ntr). 1 Deflankigi de la ĝusta vojo, perdi la ĝustan vojon: *ne ~u sur la vojo; ni longe ~is en la arbaro; malsaĝeco de homo ~igas lian vojon Z; ~as for la penso al mia familia domo Z*. Kp VAGI. 2 Deflankigi de la vero, malĝuste opini: *vi ~as, sinjoro; ~i en kalkulo, en gramatiko; nur tiu ne ~as, kiu neniam ion faras Z; la aspekto ~igis lin (Kp TROMPTI, MALPRAVI)*. 3 Deflankigi de la moralaj devoj, peki: *la ~inta filo. ~o*. Malvera opinio, kaŭzita de nescio; malĝusta opinio; malkorektaĵo: *pro ~o ne*